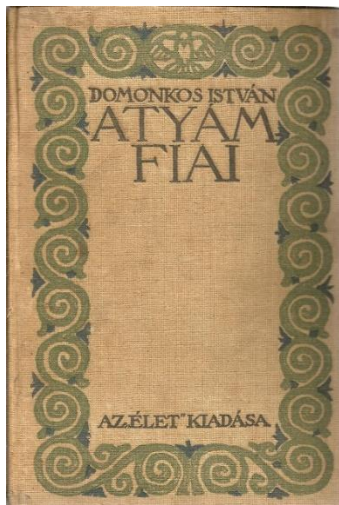
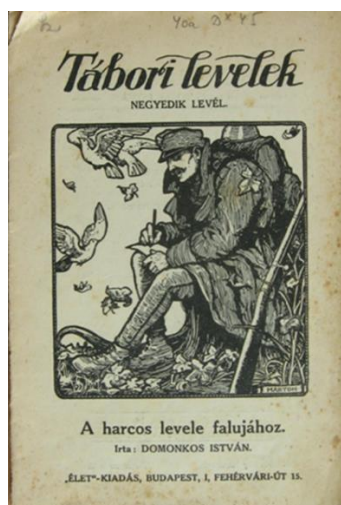
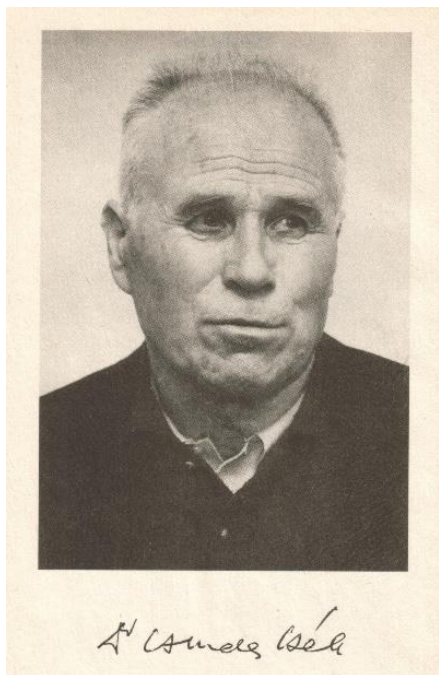

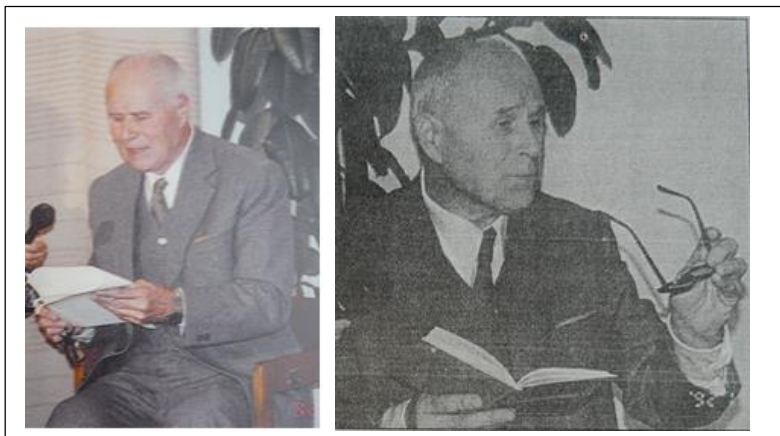
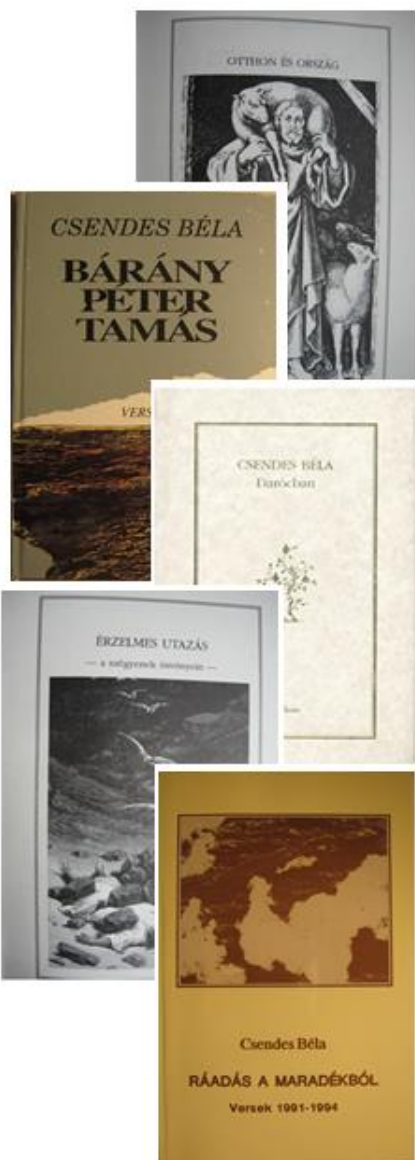
*Domonkos István
plébános*

Domonkos István 1862-ben született Győrben. Édesanyja **Jászai Mari** keresztanya volt. **1889-ben szentelték pappá**, írásművészete akkor teljesedett ki, amikor **1905-ben Nyúlra helyezték**. Műveinek száma 20 körül van. Könyveiben a szegények, és öregek egy-egy jellegzetes képviselőjének sorsát, életét örökítette meg. „Szerettem azokat, akikről írtam” vallotta egyik művében. Írásai Gárdonyi, Tömörkény, Móra és Mikszáth kötetének hangulatát idézi. Szereplőiről személyiségjegyeik hosszas bemutatásával részletes rajzot készít. Egy kritikusa szerint „ írásai rajzok köré novellákba sűrített regények”. Történeteinek központja a sok baj, csapás, szenvedés (filoxeravész, kivándorlás, világháború). Szívesen használt népnyelvi fordulatokat. Szinte egész Európát beutazta, kétszer járt a Szentföldön is. 1923-ban halt meg Nyúlon, a győri nádorvárosi temetőben családi sírban nyugszik. Emléktáblája a nyúli plébánia falán és az iskolában látható.

Dr. Csentes Béla 1921-ben Nyúlhegyben született, gazdacsaládban. A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban érettségizett. Pesten, a Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett **magyar-latin szakos tanári diplomát**. Tehetséges lírikusként indult 1944-ben tevékenyen részt vállalt haladó ifjúsági mozgalmakban. 1948-ban letartóztatták, **konceptiós perbe fogták és Recskre internálták**, öt évet töltött különböző táborokban, majd két év váci fegyház várt rá. 1955-ös szabadulása után búcsút mondott a költészetnek, előbb raktárosként dolgozott, majd két évtizeden át elismert műszaki könyvtárosként tevékenykedett, a tudományos tájékoztatásról több könyvet írt. 1981-es nyugdíjazása után előbb Pesten később Nyúlhegyi szőlőbirtokán élt, visszatért a versíráshoz is. **Első kötetét 70 éves korában adták ki.** 1991 és 1996 közt **4 verseskötete jelent meg.** Költeményei végig jelen voltak a legrangosabb hazai folyóiratokban, idegen nyelven is megjelentek. Moralizáló, filozofikus versei egy igazságkereső ember vívódásait tárják az olvasó elé. Végző megnyugvásra a nyúli temetőben talált (1996). Emléktáblája a nyúli iskolában és a könyvtár falán látható, amely az ő nevét viseli.

Dr. Ábrahám Imre néprajzkutató, nyelvtörténész, helytörténész, magyar – ének szakos tanár, karvezető **1929-ben született Nyúlon.** Tanulmányinak fontos állomásai voltak a győri és pannonhalmi **bencés iskolák.** Később a Győri **Zeneiskola, a Kántorképző** és a Győri Tanítóképző elvégzése után a Pécsi Tanárképző Főiskolán szerzett **magyar-ének szakos általános iskolai tanári diplomát.** Középiskolai magyar nyelv és irodalom szakos tanári oklevelét pedig az ELTE –en vehette át 1966-ban. Ugyanott állították ki **magyar nyelvészeti doktori diplomáját** is 1980-ban. 1952 és 1961 között több Győr környéki településen tanítóskodott, majd a Győri Járási Művelődési Otthon igazgatója lett. 1963-tól 78-ig a Pannonhalmi Általános Iskola és Gimnázium tanára volt. 1978-tól 2001-ig **könyvtáros Pannonhalmán, előbb az általános iskolában, majd a Bencés Gimnáziumban,** innen ment nyugdíjba. Kitüntetései között számos, emlékérem, díj, kitüntető cím szerepel. Dr. Ábrahám Imre **Pannonhalma díszpolgára.**

Aktív szellemi és közéleti tevékenységet folytatott a kulturális értékek megőrzése és továbbadása érdekében. Nagybbr lélegzetű művei, hosszabb és rövidebb publikációi zömmel szűkebb tájegységünkkel, **a Sokorói-halomvidék falvaival foglalkoznak.** Tudományos kutatásokra alapozott írásai e települések néprajzát, nyelvészeti-nyelvtörténeti sajátosságait és történelmi vonatkozásait tárják fel. **2018-ban hunyt el,** a pannonhalmi temetőben nyugszik.

Szabó József 1925-ben született Nyúlon egy sokgyermekes családban. Korán felfigyeltek rajztehetségére. 1947 és 1953 között önerőből elvégezte A **Magyar Képzőművészeti Főiskola** festő tagozatát. Mivel a Rákosi-rendszer nem adott lehetőséget számára, ezért **1956-ban Franciaországba emigrált** ahol elvégezte a **Párizsi Képzőművészeti Főiskola** festő szakját, később a **Nizzai Képzőművészeti Főiskolát** is. **Első önálló kiállítását 1965-ben Madridban, a következőt 1966-ban Párizsban rendezte. Itt felfigyelt rá egy amerikai műgyűjtő, aki felvásárolta összes képét és amerikai szerződést kínált neki, ezért 1966 decemberében Amerikába költözött, ahol Chicagóban, Washingtonban**

és Los Angelesben állíthatta ki műveit, de **New Yorkban, Montreálban és Dallasban** is bemutatkozhatott. Hamar átlátta azonban, hogy Amerikában az elüzletiesedés várna rá, így visszatért Párizsba, ahol **absztrakt expresszionista korszaka** kezdődött. Az 1968-as diáklázadások hatására **szürrealista** képeket festett. Ebben az évben **Madridban** is nyílt kiállítása. 1969-ben egy dél-francia falucskába, Lussanba költözött. 1973-ban Olaszországban és Svájcban mutatkozott be műveivel. 1975-ben **Párizsban** rendezett önálló kiállítást, aztán **Bázelben és Brüsszelben** is sikert aratott, ebben az évben **5 rangos szakmai elismerést nyert el**, a média is többször foglalkozott vele. 1976-ban **heroikus újfiguratív szobrokat** készített. 1985-től kezdődik utolsó festői korszaka. 1991-ben Nimesben mutatta be szobrait és festményeit. **2010-ben hunyt el** D-Franciaországban. Hagyatékát nyúli unokaöccse kezeli, aki hamvait végakarátának megfelelően a **nyúli temetőbe** hozatta. Összegezve munkásságát: Előbb absztrakt expresszionista, majd szürrealista képeiről lett híres. A fantasztikus festészet nagymestere volt.

A csodálatos mandarin, 1977, falemez, olaj, 85x78 cm

A festő, 1977-78, falemez, olaj, 67x85 cm

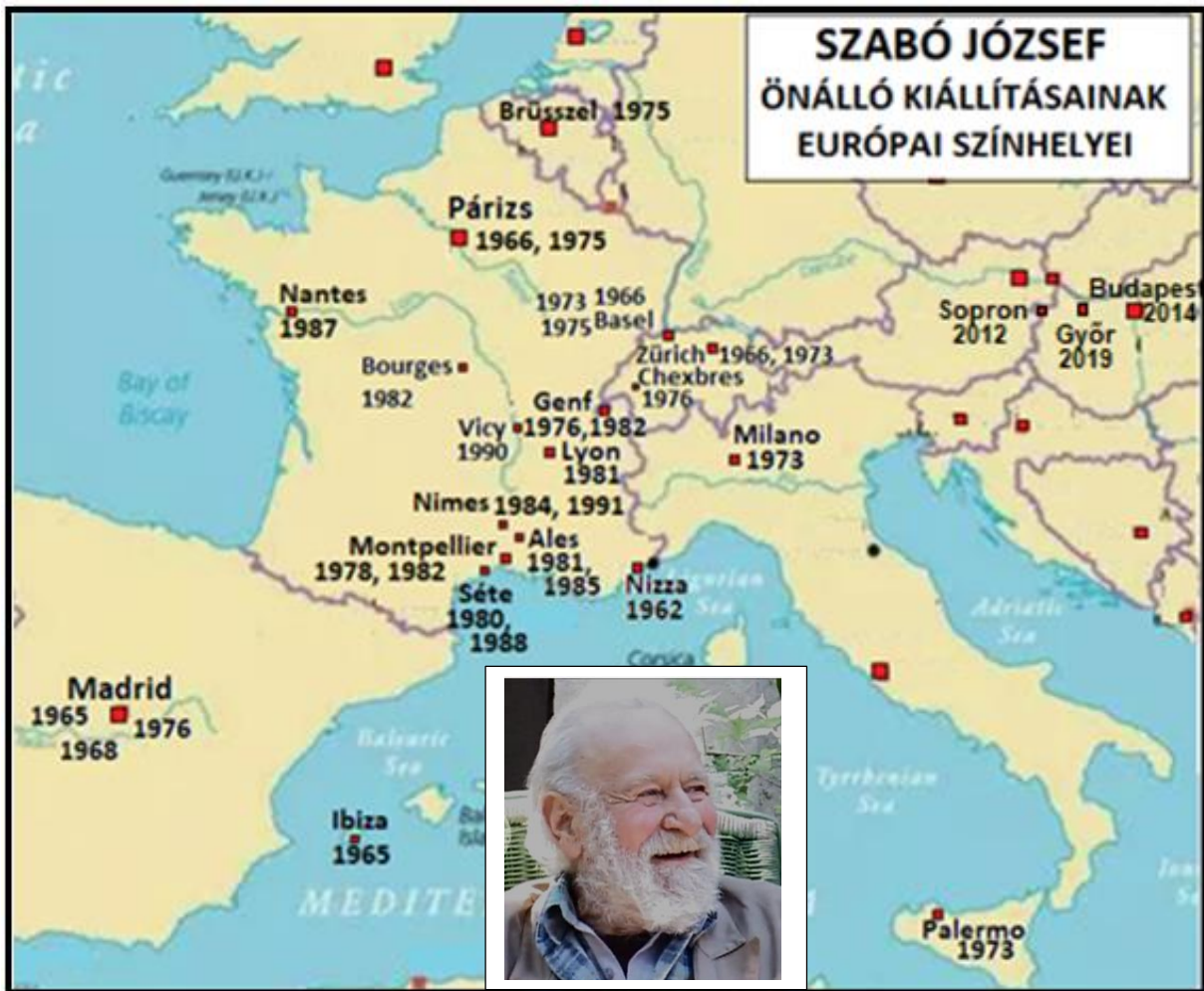
VÁLOGATÁS SZABÓ JÓZSEF MŰVEIBŐL

Teljesség, 1976-77, falemez, olaj, 122x250 cm

Vissza a Paradicsomba, 1974, vörson, olaj, 65x54cm
A csodálatos mandarin, 1977, falemez, olaj, 85x78 cm

Mutáns, 1978-79, falemez, olaj, 32x42 cm

Áthatóthatatlan tér, 1969-71, falemez, olaj, 135x156 cm

